

G.R.(4) Sant Pau de Pinós- Sant Andreu de Sagàs

L'itinerari que farem avui s'escau dins la comarca del Berguedà, terres pertanyents a la Catalunya Vella.

El fet de trobar-nos en aquesta part del Principat comporta una fesomia històrica important ja que tots els recorreguts del GR4 realitzats fins ara i els pròxims es troben plegats d'esglésies, castells i torres de vigilància com a resultat del seu procés històric: reconquesta i primera repoblació.

El poblament d'aquesta comarca és antic, les primeres informacions escrites daten del segle IX. Les restes arquitectòniques que ens trobarem en aquesta etapa són totes originàriament del segle XI.

- Sant Pau de Pinós: petit poblet documentat vers 1.063 al voltant del Castell de Pinós. Aquest donà nom a una important família de nobles vinculada llargament al casal comtat dels seus orígens -s.XI-, els Pinós juraren fidelitat i obtingueren importants feus dels comtes de la Cerdanya i més tard dels reis catalans (Jaume I... també són citats a la Crònica de Bernat Desclot).

L'església parroquial de St. Pau ja existia el 1.169. És un edifici romànic ampliat amb capelles laterals i modificat el 1.618 amb un portal nou i campanar de torre.

- Ginebret: amb aquest topònim trobem diferents indrets, tots ells al voltant del nostre camí.

L'antiga església de Sant Grau de Ginebret al límit del Berguedà i el Ripollès

Torre de Ginebret o dels Moros, únic vestigi que resta del Castell de Pinós, documentat igual que la família abans citada al s. XI conjuntament amb els de Gósol, Querforadat i Baldes, entre d'altres.

D'aquest castell mig amagat pels pins, sols resta aquesta torre de planta quadrada.

Se la coneix també per torre de Ginebret perquè a uns 25' hi ha el mas anomenat Cal Ginebret.

- La Guàrdia de Sagàs o Santa Maria de la Guàrdia: poble i santuari de la Mare de Déu de la Guàrdia. L'edifici actual fou construït el 1.698 sobre restes anteriors, fou destruït el 1.936 i reconstruït posteriorment.

Es conserva una talla romànica del XIII-XIV de la mare de Déu.

- Sant Andreu de Sagàs: també es troba documentat Sagars.

És una típica esglesiola rural, romànica del XII, encara que ja s'esmenta el 839.

L'edifici presenta planta basilical, més alta la central seu cap damunt un cimbori modern. L'exterior format per tres absis mirant a Llevant amb arcuacions lombardes i finestres cegues. La porta d'entrada es troba a la paret lateral de migdia. Al peu de l'església hi ha una reduïda torre campanar.

Àngels